

Posłuchaj

()

Piszący po angielsku autorzy Międzynarodowego Stowarzyszenia Maryjnego zauważają coś, o czym sami pisaliśmy wielokrotnie. Po zarzuceniu publikowania normatywnych treści po łacinie każda wersja językowa danego posoborowego dokumentu różni się od siebie merytorycznie. Dykasteria Nauki Wiary po włosku, angielsku i niemiecku twierdzi, że tytuł Współodkupicielki jest „zawsze niewłaściwy”, po angielsku „always inappropriate”, natomiast po hiszpańsku, francusku i portugalsku utrzymuje, iż jest on „zawsze niefortunny”, po angielsku „always inopportune.”

Inappropriate to „niewłaściwy, nieodpowiedni”, po prostu jako taki zły, natomiast *inopporutne* to „niefortunny, nieszczęśliwy, źle sformułowany etc.”. Pierwsze określenie jest bardziej apodyktyczne i ostre, drugie bardziej kompromisowe i otwarte. Najwyraźniej „Tucho” chciał mniej obrazić tych katolików, którzy jeszcze jakąś pobożność maryjną mają, o czym świadczy fakt, że w polskiej wersji MPF pada zarówno określenie „zawsze niewłaściwy” jak i „niestosowne”.

Znaczy to również, że wszyscy święci, teologowie i papieże, którzy tego określenia używali, papieże robili to magisterialnie, nie mieli o mariologii, w przeciwieństwie do „Tucho”, pojęcia, co jest kategorycznym przeciwstawieniem przedsoborowego i postbegrogliańskiego Magisterium.

I. Tytuł Współodkupicielki

4. DDF w n. 22 MPF przedstawia następującą perspektywę dotyczącą tytułu Współodkupicielki:

> Biorąc pod uwagę konieczność wyjaśnienia podrzędnej roli Maryi względem Chrystusa w dziele Odkupienia, używanie tytułu „Współodkupicielka” do określenia współpracy Maryi jest zawsze niewłaściwe. Tytuł ten może zaciemniać wyjątkowe pośrednictwo zbawcze Chrystusa i w związku z tym powodować zamieszanie oraz zaburzać harmonię prawd wiary chrześcijańskiej, ponieważ „nie ma zbawienia w nikim innym, gdyż nie ma żadnego innego imienia pod niebem, dane ludziom, przez które moglibyśmy być zbawieni” (Dz 4, 12). Kiedy wyrażenie wymaga wielu powtarzających się wyjaśnień, aby nie odbiegało od właściwego znaczenia, nie służy ono wierze Ludu Bożego i staje się bezużyteczne. W tym przypadku wyrażenie „Współodkupicielka” nie pomaga wychwalać Maryi jako pierwszej i najważniejszej współpracowniczki w dziele Odkupienia i łaski, ponieważ niesie ze sobą ryzyko przyćmienia wyłącznej roli Jezusa Chrystusa – Syna Bożego, który stał się człowiekiem dla naszego zbawienia i jako jedyny był w stanie złożyć Ojcu ofiarę o nieskończonej wartości – co nie byłoby prawdziwym honorem dla Jego

Matki.

Należy przede wszystkim zauważyć, że istnieją znaczne rozbieżności w różnych tłumaczeniach tego tekstu. Wersje włoska, angielska i niemiecka odnoszą się do tytułu jako „zawsze nieodpowiedni [*inappropriate*]” (*sempre inappropriate, immer unangebracht*), podczas gdy wersje hiszpańska, francuska i portugalska odnoszą się do niego jako „zawsze niefortunny [*inopportune*]” (*siempre inoportuno, toujours inopportune, sempre inoportuno*). Określenie tytułu jako „nieodpowiedniego” sugeruje, że jest on niewłaściwy lub nie do przyjęcia. Określenie go jako „niewłaściwego” sugeruje, że używanie go jest nierozsądne. Należy również zauważyć, że słowo „zawsze” wymaga dalszego wyjaśnienia. Jeśli używanie tytułu Współodkupicielki jest zawsze nieodpowiednie lub niewłaściwe, to papieże, którzy zatwierdzili lub używali tego tytułu, postępowali w sposób nieodpowiedni i nierozsądny. Jeśli używanie tego tytułu jest zawsze nieodpowiednie, to święci i mistycy, którzy go używali, byli nieodpowiedzialni i nieodpowiedni.

5. DDF stwierdza, że „gdy wyrażenie wymaga wielu powtarzających się wyjaśnień, aby nie odbiegało od właściwego znaczenia, nie służy ono wierze Ludu Bożego i staje się bezużyteczne”. Jednak wiele terminów teologicznych wymaga ciągłego wyjaśniania osobom, które nie są z nimi zaznajomione. Na przykład tytuł „Matka Boga” został odrzucony przez niektórych chrześcijan, ponieważ uważają oni, że oznacza on, iż Maryja poprzedza Boga. Trójca Święta wymaga wielokrotnych wyjaśnień, nawet dla tych, którzy wierzą w tę objawioną prawdę. To samo można powiedzieć o innych terminach, takich jak transsubstancjacja, nieomylność papieża i dogmat maryjny o Niepokalanym Poczęciu, które wymagają ciągłych wyjaśnień nawet wśród wiernych katolików. Św. Jan Paweł II w swoim liście apostolskim z roku 2002 *Rosarium*

Virginis Mariae , zauważa, że św. Bartolo Longo nazwał Maryję „wszechmocną dzięki łasce” (*omnipotens per gratiam*). Jan Paweł II opisuje to jako „śmiałe wyrażenie, które wymaga właściwego zrozumienia” (n. 16). Uważamy, że taka powinna być właściwa postawa wobec tytułu Współodkupicielki. Należy go właściwie zrozumieć i wyjaśnić, a nie odrzucać. Członkowie Komisji Teologicznej IMA, którzy od dziesięcioleci nauczają mariologii, z pewnością nie uważają tytułu Współodkupicielki za „nieprzydatny”. Po przedstawieniu właściwego wyjaśnienia studenci szybko rozumieją i potwierdzają zasadność tego tytułu.

6. DDF przyznaje, że tytuły „Odkupicielka” i „Współodkupicielka” są używane od wieków. Twierdzi, że tytuł Współodkupicielka był „poprawką” tytułu Odkupicielka, a jednak św. Katarzyna ze Sieny, Doktor Kościoła (1347–1380), nazwała Maryję „Odkupicielką rodzaju ludzkiego” (Oratio XI). Termin Współodkupicielka stał się preferowany – nie jako korekta Odkupicielki – ale dlatego, że przedrostek „współ” – od łacińskiego cum (z) – dodatkowo podkreśla podporządkowanie Maryi i jej zależność od Chrystusa, Odkupiciela.

7. Innym terminem używanym w Kościele w odniesieniu do Maryi jest „Reparatrix”, który jest teologicznym odpowiednikiem „Redemptrix”. Wielu papieży w autorytatywnych encyklikach odnosiło się do Maryi jako Reparatrix. W bulli z 1854 r. definiującej Niepokalane Poczęcie błogosławiony Pius IX powiedział, że Ojcowie Kościoła „ogłosili, że najchwalebniejsza Dziewica była Reparatrix pierwszych rodziców” (*fuisse parentum reparatricem*). W encyklice *Adiutricem* z 1895 r. Leon XIII odnosi się do Maryi jako „Reparatrix całego świata” (*reparatricem totius orbis*: ASS 28 [1895–1895], 130–131). Św. Pius X w encyklice Ad diem illum z 1904 r. nazywa Maryję „Odkupicielką zagubionego świata” (*reparatrice perditi orbis*: ASS 36 [1903–1904], 454). Pius XI w encyklice *Miserentissimus Rex* z 1928 r. stwierdza, że dzięki zjednoczeniu Maryi z Chrystusem

„stała się ona również i jest pobożnie nazywana Odkupicielką” (*Reparatrix item exstitit pieque appellatur*: AAS 20 [1928] 178). Papieże ci nie nazywają Maryi Współodkupicielką, ale po prostu Odkupicielką. Tytuł ten jest równie silny, jeśli nie silniejszy niż
współodkupicielka i stanowi powtarzane nauczanie papieskiego magisterium na wysokim poziomie zwyczajnego Magisterium.

Chcesz czytać wszystko?

Wykup abonament.

Copyright Mavientura Projects e.K>

Kartą, paypalem lub bezpośrednim przelewem.

Datki

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related